

forum. Det er, som om man med lys og lygte søger nye opgaver, for at befolkningen skal tro, at der er en vis seriøs fordel ved at have et Nordisk Råd.

Det, jeg her har forsøgt at sige, er, hvorfor vi har taget forbehold i beretningen. Det er altså, fordi vi er modstandere af det samarbejde, der har været indtil nu, og håber, at der fremover kan ske besparelser i det nordiske samarbejde, og derfor stemmer vi imod ved andenbehandlingen af selve beretningen.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for en grundig og seriøs tale.

Som flere andre ordførere har nævnt, er det rigtigt, at næste uge bliver en vigtig uge i Nordisk Råds historie. Meget er forandret. Den proces, der startede, da Danmark i 1972 tilsluttedes Fællesmarkedet, er nu fortsat med, at yderligere to lande fra Norden er blevet medlemmer.

De spørgsmål, der trænger sig på, er, hvad der bliver tilbage af det nordiske samarbejde efter denne udvikling, og dernæst hvad det er, der gør, at vi holder fast i det nordiske samarbejde. Hvad er det, der gør, at vi holder af det nordiske samarbejde på trods af de ændringer, der sker, hvor det ene land efter det andet, nu i alt tre lande, også har engageret sig til anden side? Hvad er det, der gør, at vi holder fast i og holder af det nordiske samarbejde, når vi ved, at det er bureaukratisk?

Det er utroligt, at EF har fået skyld for at være særlig bureaukratisk, når man ser, hvad Nordisk Råd kan præstere, for det er sandelig ikke småting. Vi ved, det er omstændeligt, vi ved, det er besværligt, vi ved, det er dyrt, og vi har også somme tider beskrivelser af, at det er fattigt på resultater. Eller er det? Resultaterne er måske mere synlige for den enkelte borger i Norden, end andre former for regionalt samarbejde er.

På grund af det nordiske kultursamarbejde og samarbejdet på andre områder er der utrolig mange projekter. Der er mange kulturelle tiltag, der er mange undervisningstiltag, der er mange arbejdsmarkedsinitiativer, der er RTV-produktioner, der er bogudgivelser, pladeudgivelser og andre ting, som er så utrolig synlige for den enkelte borger i Norden. Fordi der er så mange synlige resultater, tror mange nordiske borgere formentlig, at det nordiske samarbejde er mere succesrigt, end det egentlig er.

I modsætning til det kan man sige, at der er mange af resultaterne på EU-samarbejdsområdet, som overhovedet ikke ses. Der ses noget kun, hvis det går i stykker. En af fordelene ved det nordiske samarbejde er måske, at der er nogle helt synlige konkrete resultater. Jeg har da f.eks. meget nydt den store, flotte bog om nordisk sang- og visekunst, der blev udgivet her for ikke ret længe siden, og der er mange ting, som man kan tage i hånden og sige, at det er et resultat af det nordiske samarbejde.

Men der er også mange områder af det nordiske samarbejde, som ikke fungerer særlig godt, og hvor man kan henvise til handelshindringer, som man aldrig nogen sinde ville have accepteret i EU. På andre områder har der været årelange blokeringer af det ene land mod de andre. Det er i virkeligheden ikke særlig kendt, men der er jo heller ikke meget at reklamere for i den forbindelse.

Yderligere kan man sige, at meget af vores lovgivning er ens, uden at der har været tale om tvangsharmonisering. Det er også en kæmpe fordel, at man kan vise hen til, at man har lavet ensartet lovgivning på områder, hvor andre regionale samarbejdsorganer slet ikke kan opvise resultater. Jeg kan som eksempel nævne det retspolitiske område, hvor de nordiske lande har en fælles holdning til, at den kriminelle lavalder er 15 år, mens der i de øvrige lande i Europa er meget stor forskel på, hvordan man betragter denne aldersgrænse. Der kan altså nævnes eksempler på, at man har fundet frem til fornuftige løsninger, som alle nordiske lande er helt enige om.

Ministeren brugte i sin tale formuleringen: »Nordisk Råd skal være et centralt forum, hvor fællesnordiske standpunkter kan formuleres og udvikles.« Det tror jeg er vigtigt at have for øje, når vi skal tænke på, hvad vi skal bruge det til i fremtiden. De fællesnordiske standpunkter er en form for bagage, vi skal have med, når vi arbejder uden for Norden, i Østersøregionen, i FN, i EU, og når vi arbejder nationalt. Det er en form for bagage, som kan stive vores egen identitet af, og som også kan sikre os en form for fodslag med nogle andre medlemslande; men det er også eksklusivt at have en nordisk bagage med.

Da vi diskuterede de nye baltiske landes associering med Norden, diskuterede vi, om Baltikum overhovedet hørte med til Norden. Man er altså straks i gang med noget eksklusivt, når man diskuterer, hvad fællesnordiske stand-